

תש"ג י"ו

דעת נזירות על שמואל קריא

(א) נא נזיר (ל' י"ו)

(א) נא נזיר (ל' י"ו) וכו' (פ"ג)

(ג) נחמה ענה (פ"ג)

(ד) נזיר דמזבח (פ"ג) (ל' י"ו)

(ה) ענין נזיר

מתני' נזיר היה שמואל
כדברי ר' נהוראי שנא וזמרה לא יעלה
על ראשו נאמר בשמשון וזמרה ונאמר
בשמואל וזמרה מה זמרה האמורה בשמשון
נזיר אף זמרה האמורה בשמואל נזיר א"ד
יוסי והלא אין זמרה אלא של בשר ודם
א"ל רבי נהוראי והלא כבר נאמר
ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל
והרגני שכבר היה עליו מזבח של
בשר ודם :

מתני' כדברי רבי נהוראי. ק
דברי רבי נהוראי : מה זמרה האמורה בשמשון נזיר.
דכתיב כי מזר אלהים יהיה הגער מן הבטן (שופטים י')

(ג) נחמה ענה

ג) יש קושיא גדולה דכיון שהיה נזיר עולם לפי
הרמב"ם א"כ איך הרג שמואל לאגג כדכתיב
בהפטורה של שנת זכור ויסקף שמואל את אגג, וכבר
העיר בזה המרומי שדה שם דמזה היה יותר ניחא
לפרש שהיה נזיר שמשון שמתמא למתים, אבל מוכיח
שם כרמב"ם שהיה נזיר עולם ולא מתוך עוד קושייתו.

(ד) נזיר דמזבח

(ה) ענין נזיר

ד) הנודע ביהודה בספרו דורש לזיון דרוש חמישי
(עמוד מו: בהולאת ירושלים תשנ"ה)
מיישב דלהכי הרגו משום דעשה דמחיית עמלק דוחה.
ל"ת דנזירות, ואע"ג דהיה יכול לקיים שניהם דהיינו
שיצו לאחר להרגו או שהוא עצמו יהרגנו בחצים, מ"מ
עשה דוחה ל"ת אפילו במקום שיכול לקיים שניהם,
דהיינו שמפלפל שם אי נקטינן כריש לקיש שאמר דהיכא
שיכול לקיים שניהם אין דחייה, והוא רוצה להוכיח
דדוחה אפילו במקום שיכול לקיים שניהם, וע"ש בהגהות
מנן המתחבר על זה. ומה שכתב הדורש לזיון דיכול
לקיים שניהם ע"י שיצו לאחר להרגו, זה שאלה גדולה
אי זה מיקרי יכול לקיים שניהם כיון שהוא בעצמו רוצה
לקיים המצוה.

בספר שזיל הנזי להרב נזיר פרבר ז"ל בעמוד ל'
מביא תי' משו"ת שערי צדק או"ח ק"י
שהרג שמואל את אגג ע"י שליח ושלוחו של אדם כמותו
ונקרא על שמו, והרב פרבר העיר עליו מלשון הרמב"ם
שם דמי שאומר הריני נזיר כמו מי ששיסקף את אגג
בגלגל הרי זה נזיר עולם, והלוא שמואל לא הרגו רק
אחר. וז"ל בדוחק דכוונת הרמב"ם הריני כמי שנאמר
על שמו שהוא הרג לאגג, ודוחק.